

OBSAH I. ČÁSTI.

NA NOVÝCH ZÁKLADECH.

	Strana
VĚNOVÁNÍ	7
PŘEDMLUVA	9—12
Kapitola I. POHLED NA SRBSKOU ROMANTIKU	13—51
<p>Hlavní složky srbského romantismu. — Po stopách romantického vědomí: První srbské hlasy o romantismu. — Subotićova stať o romantice. — Žukovskij vzorem. — Srážka dvou romantických typů: Branko Radičević a L. Štúr. — Nedostatek romantického uvědomení až do konce. — Jak vymezit období srbského romantismu? — Dvojí literární periodisace: sociologická (Skerlićova) a duchovědná. — Romantismus a omladina. — Mládež let šedesátých není jenom epigonkou romantismu, nýbrž také průkopnicí pozitivismu a realismu.</p>	
Kapitola II. DVOJÍ SRBSKO PO ROCE 1848	52—85
<p>Obecný pohled na srbský život v Uhrách a v knížetství: uhersko-srbská Vojvodina po r. 1848 sídlem srbského nacionalismu a literární romantiky. — Cvijićova etnografická pásma a etnické typy: Srbové panonští a dinarští v literatuře. — Kulturní poměry: Vojvodina součástí střední Evropy; rychlý vývoj Srbska od patriarchalismu k evropanství. — Ve Vojvodině se pěstuje více vzdělání teoretické, v knížetství reálně praktické. — Sociální poměry: měšťanská Vojvodina; agrárně-sociální problémy u spisovatelů z knížetství. — Dvojí Srbsko je ve smyslu Tainově dvojí základnou pro liter. vývoj: proti vojvodinské romantice srbijanský realismus.</p>	
Kapitola III. O NOVÝ POMĚR K RUSKU	86—190
Úvod: Podstata rusofilství	86—87
A. Pod ruským protektorátem	88—105
<p>Srbské rusofilství citu: Rusko po staletí ochraňuje Srby proti Turkům. — Rusofilství za války krymské u Srbů rakouských a v prostém národě. — Úsilí Srbů z knížetství o nezávislost na Rusku. — Garašaninovo západnictví. — Za krymské války vítězí v Srbsku nad rusofilstvím citu rozum. — Pád ruského protektorátu. — Kníže Michal a Rusko. — Vliv oficielních styků na literaturu.</p>	
B. Porážka slavjanofilství	105—190
1. K romantickému všeslovanství, jež je původu československého, připojilo se u Srbů v letech padesátých ruské slavjanofilství. — Srážka „Východu se Západem“ za války krymské. — Veliká akce ruských slavjanofilů	

- na ochranu a posílení Ruska. — Politické slavjanofilství Pogodinovo a jeho vztah k Srbsku. — Vystoupení slavjanofilských filosofů na veřejnost. — Srovnání slavjanofilských politiků a filosofů, zvláště jejich odlišného názoru na otázku slovanskou 105—120
2. Příznivé podmínky pro ruské slavjanofilství u Srbů: romantické všeslovanství; rusofilství; pravoslavi; odpor k Západu. — Rozbor ruské slavjanofilské akce v Srbsku: 120—123
- a) Úspěch slavjanofilství na poli kultury, ve vědě a literatuře 124—127
- b) Sociální vliv slavjanofilství; zájem o srbskou zádruhu a selskou obec u M. Đ. Miličeviće. — Charvátský poměr k zádruze podle Utješeničeviće. — Od slavjanofilství k národnictví v literatuře 127—134
- c) Vztah slavjanofilství k vnitřní politice Srbska. — Slavjanofilové hájí svatoondřejskou skupštinu. — Proti byrokracii a západnickým vlivům. — Slavjanofilské srovnání státu se zádruhou u liberála Grujiće 134—139
- d) Filozofická akce slavjanofilů. — Její důvody. — „K Srbům posláni z Moskvy.“ — Nezdar poselství Ivana Aksakova mezi Srby. — Herzenovo svolání k Srbům a Černohorcům škodí slavjanofilskému Poslání. — Srbská polemika o Poslání. — Daničićův útok. — Obrana Poslání z Vojvodiny. — Politický výklad Poslání. — Poslání nebylo psáno pro Srby? — Význam Poslání v duchovním životě Srbska: odpor proti Poslání byl bojem za duchovní samostatnost. — Dva tábory v Srbsku: slavjanofilové a „západníci“. — Další osudy slavjanofilství v Srbsku. — Slavjanofilství Jov. Běogradce. — Jeho „Myšlenky o nynějším stavu a budoucnosti srb. národa“. — Srážka srb. západnictví a slavjanofilství. — Konservativní slavjanofilství poraženo mladou generací „západníků“ 139—172
- e) Velikoruská propaganda úředních slavjanofilů. — Ruština všeslovanským jazykem? — Srbové proti jazykovým utopiím. — Vzrůst nacionalismu po období reakce. — Heslo Jov. Đorđeviće: „Srbsky, ne slovansky!“ r. 1858. — Zbytky romantického všeslovanství. — Polské povstání působí na novou formulaci slovanské otázky. — Svet. Miletić pro nový poměr k Rusku a pro zásadu federace. — Lamanskij agituje mezi Srby pro ruštinu. — L. Kostić o slov. otázce: „Nejdříve Srb, teprve potom Slovan!“ r. 1864 172—187
3. Závěr: Význam slavjanofilství u Srbů. — Porážka slavjanofilství. — Nový poměr srbsko-ruský. — Mladé Srbsko a Rusko západnické 187—190

PŘÍLOHY	191—201
RÉSUMÉ	203—215
OBSAH	217—219

Seznam jmen a literatury bude uveden na konci II. ČÁSTI.

*

Poznámka pravopisná: V citátech ruských textů XIX. století vypuštěn důsledně znak ъ. Jinak v nich ponechán starší ruský pravopis beze změny.

